

Publicerad 2005-08-03 23:08 av dofta

inspirerad av Sarah Connors From Sarah with love

bara ett brev

Jag är vaken
men hela mitt liv sover
utan dig

Hör du inte hur jag ropar?
Hörde du inte hur mitt liv föll,
när du stängde den sista dörren
mellan oss?

Mitt liv är ett eko,
ett rop efter ditt leende
som brukade anads mot mig
närmare än någon annan fick gå

Jag lutar mig mot ensamheten
tänkte tillbaka på tiden vi kallade vår
låter minuterna smälta på tungan
tankarna leker med dina fingertoppar

Du lämnade mig kvar i det ännu som var större är din kärlek-
en värld
utan dig

Jag slåss mot spökena i min garderob
försöker glömma
försöker förlåta
blundar för din kvarglömda blick i mörkret

Du har hittat nya ögon att resa på,
jag har också packat min väska
men utan dig är jag död.
Ingen ser en död

Försöker bränna mina (våra?) drömmar
Ler, fast du packade ner alla mina lycka i din väska
och jag hatar dig

jag hatar dig
när jag skriver mitt sista brev
till din nya adress
jag behöver dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dofta med Poeter.se id #2514 innehar upphovsrätten